

var det vel muligt, ogsaa med Lovforslaget, som det er, at afhjælpe dette, idet det jo stod i Ministeriets Magt at udnævne juridiske Embedsmænd eller andre juridisk dannede Mænd til Landvæfenscommissairer og saaledes bringe dem ind i Commissionen, men jeg troer dog, det er rigtigst, at det bliver udtalt i selve Loven, at der i den underordnede Landvæfenscommissiøn skal være et juridisk Medlem, ligesom Loven gaaer ud paa, at der skal være et saadant i den overordnede, og da man i denne har indsat Amtmanden, hvilket jo kan være ganske rigtig, maatte man til den underordnede tage en anden juridisk Embedsmand.

Alberti: Dette Lovforslag er jo egentlig fremkommel for at skaffe Afgjørelsen af Landvæfenssagerne bort fra Indenrigsministeriet, og det Øvrige, der bestemmes deri, navnlig de Punkter, der egentlig angaae Landvæfenscommissiønerne, er jo mere tilfældigt. Der indføres imidlertid ved dette Forslag en Bestemmelse, som jeg, saaledes som Landvæfenscommissiønerne for Tiden ere sammensatte, anseer for at borttage en stor Deel af den Betyggelse, der hidtil har ligget i Landvæfenscommissiønsforretningernes Afgjørelse, nemlig den, at Amtmanden ikke længere skal præsidere i Commissionen. Naar man vil gaae tilbage til den Tid, da Landvæfenscommissiønerne bleve anordnede, hvilket nu omtrent er 100 Aar siden, idet jeg troer, at den første Bestemmelse derom er fra 1768, altsaa paa den Tid, da der blev gjort Begyndelsen til Agerbrugets og Bondens Opkomst — man erindrer jo nok Forordn. af 13de Mai 1769 —, da blev det sagt, at der skulde være 2 Landvæfenscommissairer i hvert Amt — der var jo dengang mange flere Amter i Landet, end der nu er —, og disse 2 Landvæfenscommissairer skulde hovedsagelig have for Die at virke til Bondens og Agerbrugets Opkomst; det blev desuden endnu i samme Aar bestemt, at i intet Amt maatte Halvparten af Landvæfenscommissairerne eie Fordegods, og denne Bestemmelse blev tagen, for at Landvæfenscommissairerne ikke skulde ansees at være interesserede i Sagernes Afgjørelse. Den Betragtningsmaade kan man sige er aldeles forladt ved den Maade, hvorpaa Landvæfens-

commissairerne nu udnævnes. Jeg har allerede een Gang tidligere tilladt mig at fremhæve den Mærkelighed, at i de Amter i Landet, hvor der er Fordegods, ere næsten alle Landvæfenscommissairerne enten Godseiere eller Godsforvaltere. Saaledes ere af de 11 Landvæfenscommissairer, som findes i Holbæk Amt, de 7 Godseiere eller Godsforvaltere; i Sorø Amt er Landvæfenscommissairernes Antal 4, og deraf ere de 3 Godseiere eller Godsforvaltere; i Præstø Amt er der ligeledes 7 Forvaltere og Godseiere blandt Landvæfenscommissairerne, og saa er der et Par, med Hensyn til hvilke jeg ikke veed, om de ikke ere i samme Stilling; i Svendborg Amt er Forholdet aldeles det samme, og dersom man havde Personalkjendskab til de Landvæfenscommissairer, der ere opførte i Statskalenderen, saa tvivler jeg ikke om, man vilde finde, at Forholdet omtrent var det samme i Maribo Amt, og maaffee i Odense Amt med. Men efter den Erfaring, jeg har gjort ved de Landvæfenscommissiønsforretninger, hvormed jeg har havt at bestille, og af de Udtalelser, jeg har hørt af Bønder, hvis Interesser have været berørte af Landvæfenscommissiønernes Virksomhed, har jeg den bestemte Mening, at den Sammensætning, Landvæfenscommissiønerne nu have, idetmindste paa Derne, ikke i Opinionen ansees for at være betryggende. Bondestanden mener, at, naar den faaer en Landvæfenscommissiøn sat, saa har den alle Medlemmer imod sig med Undtagelse af Amtmanden; det er den Æneste, hos hvem den i Almindelighed troer, at der ikke har indsnegret sig nogen Fordom. Nu tager dette Lovforslag Amtmanden bort som Formand for Commissionen, og saa anordner det ikke nogen ny Tilblivelsesmaade for Landvæfenscommissiønerne; derved troer jeg, at Tilstanden gjøres værre, end den hidtil har været. Det er maaffee ikke muligt ved dette Lovforslag at komme bort fra den hidtilværende Udnævnelsesmaade for Landvæfenscommissairerne; jeg troer dog rigtignok, at det for Diebliffet, da denne Sag nu er sat i Gang af selve Ministeriet, vilde være baade let og meget nyttigt at faae en ny Udnævnelsesmaade, navnlig ved enten at lade Amtsraadene udnævne Landvæfenscommissairer som et Slags staaende unil-